

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 26 sierpnia 2013 r.

Poz. 964

PROTOKÓŁ

między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga zmieniający Konwencję między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzoną w Luksemburgu dnia 14 czerwca 1995 r.,

podpisany w Luksemburgu dnia 7 czerwca 2012 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 7 czerwca 2012 r. został podpisany w Luksemburgu Protokół między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga, zmieniający Konwencję między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzoną w Luksemburgu dnia 14 czerwca 1995 r., w następującym brzmieniu:

PROTOKÓŁ

MIĘDZY

RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ

A

WIELKIM KSIĘSTWEM LUKSEMBURGA

zmieniający Konwencję między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzoną w Luksemburgu dnia 14 czerwca 1995 r.

Rzeczpospolita Polska i Wielkie Księstwo Luksemburga, (zwane dalej „Umawiającymi się Państwami”), pragnąc zawrzeć Protokół (zwany dalej „Protokołem zmieniającym Konwencję”) zmieniający Konwencję między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzoną w Luksemburgu dnia 14 czerwca 1995 r. (zwaną dalej: „Konwencją”),

Uzgodniły, co następuje:

ARTYKUŁ 1

Artykuł 10 ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Jednakże dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli właściciel dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak ustalony nie może przekroczyć:

- a) 0 procent kwoty dywidend brutto, jeżeli właścicielem jest spółka (inna niż spółka osobowa), której bezpośredni udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi co najmniej 10 procent i posiadała ona ten udział przez nieprzerwany 24 miesięczny okres poprzedzający dzień wypłaty dywidend;
- b) 15 procent kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

Postanowienia niniejszego ustępu nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.”.

ARTYKUŁ 2

W Artykule 11 ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Jednakże, takie odsetki mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli właściciel odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty odsetek brutto.”.

ARTYKUŁ 3

Artykuł 12 ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Jednakże takie należności licencyjne mogą być również opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli właściciel należności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty należności licencyjnych brutto.”.

ARTYKUŁ 4

1. Artykuł 13 ustęp 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Zyski osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, z tytułu przeniesienia własności udziałów (akcji), których wartość w więcej niż 50 procentach pochodzi bezpośrednio lub pośrednio z majątku

nieruchomego położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.”.

2. W artykule 13 dodaje się ustęp 5 w następującym brzmieniu:

„5. Zyski z tytułu przeniesienia własności jakiegokolwiek innego majątku, niż wymieniony w ustępach 1, 2, 3 i 4 podlegają opodatkowaniu wyłącznie w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.”.

ARTYKUŁ 5

Artykuł 24 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 24

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. Z uwzględnieniem postanowień ustawodawstwa Luksemburga w zakresie unikania podwójnego opodatkowania, które nie naruszają zawartej tutaj ogólnej zasady, podwójne opodatkowanie w Luksemburgu zostanie wyeliminowane w następujący sposób:

- a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Luksemburgu osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Polsce, to Luksemburg zwolni taki dochód lub majątek z opodatkowania, z zastrzeżeniem postanowień liter b) i c), jednakże może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku takiej osoby, zastosować takie same stawki podatku, jak gdyby dochód lub majątek nie były zwolnione.
- b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Luksemburgu osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11, 12, artykułu 13 ustęp 4 i artykułu 17 mogą być opodatkowane w Polsce, to Luksemburg zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu osób fizycznych lub od podatku od dochodu osób prawnych takiej osoby, kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Polsce. Jednakże takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na taki dochód uzyskany w Polsce.
- c) Postanowień litery a) nie stosuje się do dochodu osiągniętego lub majątku posiadanego przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Luksemburgu, w przypadku gdy Polska stosuje postanowienia niniejszej Konwencji dla zwolnienia takiego dochodu lub majątku z opodatkowania, lub stosuje postanowienia artykułu 10 ustępu 2, lub artykułu 11 lub 12 do takiego dochodu.

2. W Polsce, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

- a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Luksemburgu, to Polska zwolni taki dochód lub

majątek z opodatkowania, z zastrzeżeniem postanowień liter b) i c), jednakże może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód lub majątek.

- b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub zyski ze sprzedaży majątku, które zgodnie z postanowieniami artykułów 7, 10, 11, 12, 13 lub 14 mogą być opodatkowane w Luksemburgu, to Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodów lub zysków ze sprzedaży majątku tej osoby, kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Luksemburgu. Jednakże takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na taki dochód lub zyski ze sprzedaży majątku uzyskane w Luksemburgu.
- c) Postanowień litery a) nie stosuje się do dochodu osiągniętego lub majątku posiadanego przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, w przypadku gdy Luksemburg stosuje postanowienia niniejszej Konwencji dla zwolnienia takiego dochodu lub majątku z opodatkowania, lub stosuje postanowienia artykułu 10 ustępu 2, lub artykułu 11 lub 12 do takiego dochodu.”.

ARTYKUŁ 6

Artykuł 27 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 27

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa dotyczącego podatków, bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z niniejszą Konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2.
2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków, których dotyczy ustęp 1, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w orzeczeniach sądowych.
3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako nakładające na Umawiające się Państwo obowiązek do:
 - a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa; lub
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacje, których ujawnienie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.”.

ARTYKUŁ 7

Artykuł 29 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 29

Postanowienia różne

Korzyści niniejszej Konwencji nie mają zastosowania do dochodu otrzymanego lub osiąganego w związku ze sztuczną strukturą (*artificial arrangement*).”.

ARTYKUŁ 8

Dodaje się dodatkowy Protokół do Konwencji w brzmieniu:

„Dodatkowy Protokół do Konwencji

W chwili podpisania Protokołu zmieniającego Konwencję, obie Strony uzgodniły następujące postanowienia, stanowiące integralną część Konwencji:

- I) W odniesieniu do artykułu 27:

1. Rozumie się, iż właściwe władze Państwa proszonego o pomoc dostarczą na żądanie właściwych władz Państwa wnioskującego informację dla celów określonych w artykule 27.

2. Właściwe władze Państwa wnioskującego, składając wniosek o informację, na zasadach określonych w Konwencji, w celu wykazania istotnego znaczenia żądanej informacji, przekazują właściwej władzy Państwa proszonego o pomoc następujące informacje:

- a) dane identyfikujące osobę, w sprawie której prowadzone jest postępowanie lub dochodzenie;
- b) oświadczenie dotyczące żądanej informacji, obejmujące jej istotę i formę, w jakiej Państwo wnioskujące chciałoby otrzymać informację od Państwa proszonego o pomoc;
- c) cel podatkowy, dla którego informacje są wnioskowane;
- d) podstawy do przypuszczeń, że wnioskowane informacje są przechowywane przez Państwo proszone o pomoc, są w posiadaniu lub pod kontrolą osób znajdujących się we właściwości Państwa proszonego o pomoc;
- e) w zakresie, w jakim jest to znane, nazwisko (nazwę) i adres każdej osoby, która przypuszczalnie może być w posiadaniu żądanych informacji;
- f) oświadczenie, że Państwo wnioskujące wykorzystało na swoim terytorium wszelkie dostępne środki w celu uzyskania informacji, z wyjątkiem tych, które pociągałyby za sobą niewspółmierne trudności.

II) W odniesieniu do artykułu 29:

Postanowienia artykułu 29 mają zastosowanie również do osób korzystających z praw, rozporządzeń lub praktyk administracyjnych, w przypadku gdy zostaną one uznane za szkodliwą konkurencję podatkową przez Grupę Kodeksu Postępowania Unii Europejskiej (opodatkowanie przedsiębiorstw) – EU Code of Conduct Group (business taxation).

III) W odniesieniu do postanowień Konwencji w ogólności:

Rozumie się, iż postanowienia Konwencji nie dotyczą prawodawstwa Unii Europejskiej oraz wynikających z nich praw Umawiających się Państw.”

ARTYKUŁ 9

1. Umawiające się Państwa notyfikują sobie wzajemnie drogą dyplomatyczną zakończenie wewnętrznych procedur prawnych niezbędnych do wejścia w życie niniejszego Protokołu.

2. Niniejszy Protokół wejdzie w życie z dniem otrzymania późniejszej z not, o których mowa w ustępie 1, i jego postanowienia będą miały zastosowanie w obu Umawiających się Państwach:

- a) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu osiąganego w pierwszym dniu, lub po tym dniu, drugiego miesiąca następującego po dacie, w której niniejszy Protokół wejdzie w życie; oraz
- b) w odniesieniu do pozostałych podatków od dochodu oraz podatków od majątku, do podatków pobieranych za jakikolwiek rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu, w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejszy Protokół wejdzie w życie.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w ..*Luksemburgu*.. dnia ..*7*.. ..*czerwiec*...*2012*.. roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i francuskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne.

**Z upoważnienia
Rzeczypospolitej
Polskiej:**

**Z upoważnienia
Wielkiego Księstwa
Luksemburga:**

PROTOCOLE**ENTRE****LA REPUBLIQUE DE POLOGNE****ET****LE GRAND-DUCHE DE LUXEMBOURG**

modifiant la Convention entre la République de Pologne et le Grand-Duché de Luxembourg tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signée à Luxembourg le 14 juin 1995

La République de Pologne et le Grand-Duché de Luxembourg (ci-après dénommés "États contractants") désireux de conclure un Protocole (ci-après dénommé "le Protocole modifiant la Convention") modifiant la Convention entre la République de Pologne et le Grand-Duché de Luxembourg tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signée à Luxembourg le 14 juin 1995 (ci-après dénommée "la Convention"),

sont convenus de ce qui suit:

ARTICLE 1

Le paragraphe 2 de l'article 10 est supprimé et remplacé par celui qui suit:

"2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder:

- a) 0 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 10 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes durant une période ininterrompue d'au moins 24 mois précédant la date du paiement des dividendes;
- b) 15 pour cent du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes."

ARTICLE 2

Le paragraphe 2 de l'article 11 est supprimé et remplacé par celui qui suit:

"2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 pour cent du montant brut des intérêts."

ARTICLE 3

Le paragraphe 2 de l'article 12 est supprimé et remplacé par celui qui suit:

"2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 pour cent du montant brut des redevances."

ARTICLE 4

1. Le paragraphe 4 de l'article 13 est supprimé et remplacé par celui qui suit:

"4. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation d'actions qui tirent directement ou indirectement plus de 50 pour cent de leur valeur de biens immobiliers situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État."

2. Un paragraphe 5 de l'article 13 qui suit est ajouté:

"5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident."

ARTICLE 5

L'article 24 est supprimé et remplacé par celui qui suit:

"Article 24

ÉLIMINATION DES DOUBLES IMPOSITIONS

1. Sous réserve des dispositions de la législation luxembourgeoise concernant l'élimination de la double imposition qui n'en affectent pas le principe général, la double imposition est éliminée de la manière suivante:

- a) Lorsqu'un résident du Luxembourg reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Pologne, le Luxembourg exempte de l'impôt ces revenus ou cette fortune, sous réserve des dispositions des sous-paragraphes b) et c), mais peut, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste du revenu ou de la fortune du résident, appliquer les mêmes taux d'impôt que si les revenus ou la fortune n'avaient pas été exemptés.
- b) Lorsqu'un résident du Luxembourg reçoit des éléments de revenu qui, conformément aux dispositions des articles 10, 11, 12, du paragraphe 4 de l'article 13 et de l'article 17, sont imposables en Pologne, le Luxembourg accorde sur l'impôt sur le revenu des personnes physiques ou sur l'impôt sur le revenu des collectivités de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt payé en Pologne. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt, calculé avant déduction, correspondant à ces éléments de revenus reçus de Pologne.
- c) Les dispositions du sous-paragraphe a) ne s'appliquent pas au revenu reçu ou à la fortune possédée par un résident du Luxembourg, lorsque la Pologne applique les dispositions de la présente Convention pour exempter d'impôt ce revenu ou cette fortune ou applique les dispositions du paragraphe 2 de l'article 10, 11 ou 12 à ce revenu.

2. En Pologne, la double imposition est éliminée de la manière suivante:

- a) Lorsqu'un résident de Pologne reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables au Luxembourg, la Pologne exempte de l'impôt ces revenus ou cette fortune, sous réserve des dispositions des sous-paragraphes b) et c), mais peut, pour calculer l'impôt sur le reste du

revenu ou de la fortune de ce résident, tenir compte des revenus ou de la fortune exemptés.

- b) Lorsqu'un résident de Pologne reçoit des éléments de revenu ou des gains en capital qui, conformément aux dispositions des articles 7, 10, 11, 12, 13 ou 14, sont imposables au Luxembourg, la Pologne accorde sur l'impôt sur le revenu ou sur les gains en capital de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt payé au Luxembourg. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt, calculé avant déduction, correspondant à ces éléments de revenus ou à ces gains en capital reçus du Luxembourg.
- c) Les dispositions du sous-paragraphe a) ne s'appliquent pas au revenu reçu ou à la fortune possédée par un résident de Pologne, lorsque le Luxembourg applique les dispositions de la présente Convention pour exempter d'impôt ce revenu ou cette fortune ou applique les dispositions du paragraphe 2 de l'article 10, 11 ou 12 à ce revenu."

ARTICLE 6

L'article 27 est supprimé et remplacé par celui qui suit:

"Article 27

Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou pour l'administration ou l'application de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles 1 et 2.

2. Les renseignements reçus en vertu du paragraphe 1 par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts mentionnés au paragraphe 1, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts, ou par le contrôle de ce qui précède. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation:

- a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;
- b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant; ou
- c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

4. Si des renseignements sont demandés par un État contractant conformément à cet article, l'autre État contractant utilise les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés, même s'il n'en a pas besoin à ses propres fins fiscales. L'obligation qui figure dans la phrase précédente est soumise aux limitations prévues au paragraphe 3 sauf si ces limitations sont susceptibles d'empêcher un État contractant de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci ne présentent pas d'intérêt pour lui dans le cadre national.

5. En aucun cas les dispositions du paragraphe 3 ne peuvent être interprétées comme permettant à un État contractant de refuser de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci sont détenus par une banque, un autre établissement financier, un mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou fiduciaire ou parce que ces renseignements se rattachent aux droits de propriété d'une personne."

ARTICLE 7

L'article 29 est supprimé et remplacé par celui qui suit:

"Article 29

Dispositions diverses

Les avantages de la présente Convention ne s'appliquent pas si le revenu est payé ou reçu en relation avec un arrangement artificiel (artificial arrangement)."

ARTICLE 8

Un Protocole Additionnel est ajouté à la Convention qui se lit comme suit:

"Protocole Additionnel à la Convention

Au moment de procéder à la signature du Protocole modifiant la Convention, les deux parties sont convenues des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention:

I) En référence à l'article 27:

1. Il est convenu que l'autorité compétente de l'État requis fournit sur demande de l'autorité compétente de l'État requérant les renseignements aux fins visées à l'article 27.

2. L'autorité compétente de l'État requérant fournit les informations suivantes à l'autorité compétente de l'État requis lorsqu'elle soumet une demande de renseignements en vertu de la Convention, afin de démontrer la pertinence vraisemblable des renseignements demandés:

- a) l'identité de la personne faisant l'objet d'un contrôle ou d'une enquête;
- b) les indications concernant les renseignements recherchés, notamment leur nature et la forme sous laquelle l'État requérant souhaite recevoir les renseignements de l'État requis;
- c) le but fiscal dans lequel les renseignements sont demandés;
- d) les raisons qui donnent à penser que les renseignements demandés sont détenus dans l'État requis ou sont en la possession ou sous le contrôle d'une personne relevant de la compétence de l'État requis;
- e) dans la mesure où ils sont connus, les nom et adresse de toute personne dont il y a lieu de penser qu'elle est en possession des renseignements demandés;
- f) une déclaration précisant que l'État requérant a utilisé pour obtenir les renseignements tous les moyens disponibles sur son propre territoire, hormis ceux qui susciteraient des difficultés disproportionnées.

II) En référence à l'article 29:

L'article 29 peut également s'appliquer aux personnes tirant avantage des législations, des réglementations ou des pratiques administratives, lorsque le Groupe Code de Conduite de l'UE (imposition des entreprises) a évalué qu'une telle mesure constitue une pratique fiscale dommageable.

III) En référence à la Convention en général:

Il est convenu que la Convention n'affecte pas les actes légaux de l'Union Européenne et les dispositions correspondantes des États contractants."

ARTICLE 9

1. Chacun des États contractants notifiera à l'autre par la voie diplomatique, l'accomplissement des procédures légales internes nécessaires pour l'entrée en vigueur du présent Protocole.
2. Le Protocole entrera en vigueur à la date de réception de la dernière des notifications visées au paragraphe 1, et sera applicable dans les deux États contractants:
 - a) en ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus attribués le ou après le 1er jour du deuxième mois suivant immédiatement la date à laquelle le Protocole entrera en vigueur; et
 - b) en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et les impôts sur la fortune, aux impôts dus pour toute année d'imposition commençant le ou après le 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement l'année au cours de laquelle le Protocole entrera en vigueur.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Protocole.

Fait en deux exemplaires, à Luxembourg le 7 juin 2012

en langues polonaise et française, les deux textes faisant également foi.

**Pour
la République de Pologne**

**Pour
le Grand-Duché de Luxembourg**

Po zaznajomieniu się z powyższym protokołem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 23 stycznia 2013 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *D. Tusk*